

Sygn. akt V KZ 34/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **Z. D. i B. D.**

skazanych z art. 91 ust. 1 pkt.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lipca 2017 r.

zażalenia skazanych

na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego
w [...] z dnia 30 maja 2017 r. sygn. akt II AKo [...]

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie prawomocnie
zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 19 listopada 2015 r.,

sygn. akt IV Ka [...]

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 429 § 2
k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 30 maja 2017 r. odmówiono przyjęcia wniosku Z. D. i B. D. o wznowienie postępowania w sprawie prawomocnie zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt IV Ka [...]. Podstawą odmowy przyjęcia wniosku było niezuzupełnienie przez skazanych w ustawowym terminie, braku formalnego polegającego na niedopełnieniu wymogu tzw. „przymusu adwokackiego” a zatem sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata (art. 545 § 2 k.p.k.) - w sytuacji, gdy wyznaczony uprzednio obrońca

z urzędu adw. H. G.-F. poinformowała, iż nie stwierdziła podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania (k. 47-48). Wezwani do usunięcia braku formalnego Z. i B. D. w określonym terminie braku tego nie usunęli.

Na powyższe zarządzenie skazani złożyli zażalenie. Skarżący podnieśli kwestie związane z merytoryczną trafnością prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie, zwrócili także uwagę na rzekomą sprzeczność rozumowania przedstawionego w skarżonym zarządzeniu polegającą z jednej strony na wskazaniu nieuzupełnienia braku formalnego polegającego na niedopełnieniu wymogu tzw. „przymusu adwokackiego” a zatem sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata, z drugiej zaś odniesienia się do pisma adwokat H. G.-F. zatytułowanego „wniosek o wznowienie postępowania”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Autorzy zażalenia w dalszym ciągu podtrzymują tok rozważań zmierzający do wykazania wadliwości wydanego w sprawie merytorycznego zarządzenia, ale argumentacja ta na obecnym etapie rozpoznania sprawy jest chybiona.

Sprzeczność, o której w zażaleniu wspominają skarżący, jest wyłącznie pozorna. Skazani skorzystali z pomocy wyznaczonego z urzędu adwokata, który nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania na podstawie wskazanej w przepisach postępowania karnego, jako pozostającej w dyspozycji strony. Obrońca w sformułowanym przez siebie piśmie podkreślił, iż jedynym dostrzeżonym przez niego ewentualnym naruszeniem prawa mogącym stanowić podstawę do wznowienia postępowania jest uchybienie w randze bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. Wniosek ten zasadnie oceniono, jako wyłącznie sygnalizację na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. potrzeby wznowienia postępowania, której zaistnienia Sąd Apelacyjny w [...] nie stwierdził. Poinformowany o powyższym obrońca oświadczył (k. 47-48) iż nie stwierdza podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania na podstawie wskazanej w przepisach postępowania karnego, jako pozostającej w dyspozycji stron, odnosząc się przy tym krytycznie do konkretnych argumentów zawartych w osobistym wniosku skazanych.

Należy zauważyć, że przepisy procedury nie nakładają na wyznaczonego w postępowaniu wznowieniowym obrońcę obowiązku sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie, zgodnie z wolą strony. Przeciwnie, wyznaczony z urzędu adwokat czy radca prawny, dysponują wyłącznie uprawnieniem, co oznacza, że niezależnie od sądu czy wymagań strony, dokonują analizy akt sprawy pod kątem zaistnienia lub braku podstaw do wystąpienia w wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie. Powyższe obowiązki wyznaczony w tej sprawie obrońca wypełnił, zaś Sąd Apelacyjny w [...] poinformował Z. i B. D. o stanowisku wyznaczonego z urzędu adwokata, wzywając ich jednocześnie do ewentualnego uzupełnienia braku formalnego złożonego osobiście wniosku o wznowienie postępowania, poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata czy radcę prawnego. Skoro wnioskodawcy z obowiązku tego się nie wywiązali w określonym terminie, to zasadna jest konstatacja o trafności wydanego zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

[aw]